

БЕСМРТНИК

Ја, песник који личим на човека
пишем у име своје душе и срца
што нико не би рек'о за свога века
ја рекох у стих као песник без лица.

И све песме певају у глас о томе
док ме убијају речи које ми прете,
ја молим се да дође час срцу моме
јер проклете су среће које су отете

а ја крадем смисао из своје поезије,
да бих живео, јер немам своје суштине
и желео бих да сам прах и да ме није
док не куцне час да чују се све истине.

Ја осећам јутро које ће доћи из зрака,
и онај заћутали ће постати бесмртник,
изаћи ће из тамнице постојања и мрака,
опет добити смисао и родити се као песник

Мирјана Митровић, Филозофски факултет

Николија Гроздановић, Филозофски факултет